

Trafikministeren at faa dette Forhold forandret, saaledes at det tidligere Iltoget, der nu er forandret til Persontog, og som afgaar fra Slagelse Kl. 6²³ Aften, blev rykket en Time frem, eller at det Eftermiddagsiltoget, der nu kører forbi Slagelse, kom til at holde der, saa at det kunde optage Passagerer derfra.

Jernbanevæsenet er jo et stort Maskineri, og det er umuligt, at en Minister er i Stand til, fuldt ud at overvaage, at alt, hvad der paalægges Administrationen, udføres. Derfor var det en fuldt berettiget Klage, det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) forleden Dag fremsatte angaaende Administrationen. Jeg ønsker at supplere denne Klage ved at fremdrage et enkelt Tilfælde. Der blev paa det Finanslovsforslag, som for to Aar siden forelaa i dette Ting, foreslaaet, at Stationspladsen i Slagelse skulde udvides, idet Trafikken der i de senere Aar var tiltaget meget stærkt, og man derfor maatte have større Sporstrækninger dernede. Det er nu meget vanskeligt at udvide paa denne Plads. Man har kun een Vej at gaa: mod Vest, og det er til Dels bebygget Areal. Det foresloges derfor, at man hurtigst muligt erhvervede den vedkommende Grund. Jeg skal — med den højtærede Formands Tilladelse — oplæse nogle faa Linier af Anmærkningerne. Der staar: „Der er imidlertid nu bygget en Del paa disse Arealer, og det maa anses for sandsynligt, at der i en nær Fremtid vil finde yderligere Bebyggelse Sted, hvorved Erhvervelsen vil blive fordyret. Man maa derfor anse det for rettest, at Arealerne, der tilsammen udgør ca. 1,5 ha., allerede nu erhverves af Statsbanerne“.

Det er 2 Aar siden, men i disse 2 Aar er der intet foretaget. Jeg skylder dog Sandheden at sige, at for en Maaned siden kom der en Kommission derned, saa paa Arealerne og rejste igen. Det er alt, hvad der er sket i de 2 Aar, til Trods for at man altsaa den Gang anførte, at det vilde være rettest straks at erhverve disse Arealer. Jeg giver det ærede Medlem fra Verninge Ret i, at en saadan Administration er uforsvarlig. Jeg retter det ikke som en Bebrejdelse mod den højtærede Trafikminister, det er ikke Ministeren, som har Skylden, men det er Systemet, det er galt med. Ser man tilbage i de gamle Rigsdagstidender, viser det sig, at der Gang paa Gang er fremsat Beklagelser over, at Administrationen ikke anvendte de Beløb, som Lovgivningsmagten bevilgede. Saaledes var det i Højres Tid, saaledes var det i Venstres Tid, og saaledes er det

til Dels endnu. At det var saaledes i Højres Tid, er forstaaeligt. Højre var alle Dage Embedsmændenes Parti, det ønskede af den Grund ikke at komme i for stærkt Klammeri med Embedsmændene, som residerer i den røde Bygning. Man lod Mænd, der saa paa Forholdene ligesom i Frederik VI's Tid, og sagde: „Vi alene vide, hvad der er det bedste“, regere. Men jeg bebrejder Venstre, at det i 1901 ikke foretog et Systemskifte paa dette Omraade. Venstre kunde og burde have gjort det. Det burde have taget fat paa den Maade, at det ikke alene regerede her i Rigsdagen, men ogsaa kom til at regere i den røde Bygning.

Det er muligt, at der fra Højre i den Anledning vilde have lydt forskellige Klageraab, saaledes som vi til Eksempel hørte forleden Dag af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), der fremsatte en Beklagelse over, at man havde tænkt paa som Amtmand at ansætte en kendt Mand, som var radikal — det var vist det eneste, man havde at indvende imod ham. Hvis Venstre havde foretaget en stærk Omordning i den røde Bygning, er det muligt, at der da fra Højre vilde have lydt stærke Klageraab, men jeg mener, at Venstre havde gjort vel i at sætte sig ud derover. Man havde derfor ikke behøvet at gaa saa langt, som en æret Venstremænd en Gang anbefalede, idet han sagde, at naar vi har Magten, gælder det om, at det bliver vore egne Hunde, der kommer til at gnave vore egne Ben. Saa langt behøvede man naturligvis ikke at være gaaet, men det havde ikke været til nogen Skade, om enkelte af de gamle Højremænd var blevet ombyttet med forstaaende og dygtige Mænd, Folk, som forstod, at det var ikke Embedsmændenes Opgave at være Landets Herrer, men at de burde føle sig som Landets Tjenere. Man skulde naturligvis ikke have taget Hensyn til, om en Embedsmand tilhørte det ene eller det andet Parti, man burde have set paa, om det var dygtige Mænd, forstaaende Mænd, Folk, som vidste, hvor deres Plads var, og forstod og følte deres Ansvar og handlede derefter. At den radikale Regering, som kom til under særlige Forhold, ikke kunde tage saa stærkt fat, som ønskeligt var, er forstaaeligt. De kom til i en Fredsperiode og skulde sørge for, at der var Fred og Forstaaelse over det hele. Jeg tror dog, at der er sket nogen Forandring, ligesom jeg heller ikke vil bestride, at der under Venstres Regering skete Forandringer og